

Rolul persuasiunii din perspectiva paradigmei constructiviste

**Marcel Bâlici
Nadejda Bâlici**

Abstract

The process of studying foreign languages is assumed and conscious. A perspective of teaching which allows a complete manifestation of the user's personality is the constructivist perspective.

The proposed teaching method is the algorithmization. Accomplishment of tasks included in the algorithm will be carried out from the perspective of constructivist pedagogy (strategies for achieving algorithms will be described).

Communication skills are essential for integration of the user into the society. Acquiring of persuasion skills involves use of the following types of learning: construction, reconstruction and deconstruction.

Actions of both teacher's and user's persuasion are exposed at various stages of implementation of the algorithm. Besides the action related aspects, the skills necessary to get the persuasion ability are highlighted as well.

Principles of cognitive and social constructivism combine harmoniously to facilitate the plenary integration of the user. The enounced argument expresses user's view, attitude and feelings concerning the concrete existence related circumstances. The user creates his own action plan to acquire and manifest skills of persuasion, while the teacher gives advice (on practical aspects).

Procesul de studiere a limbilor străine este unul conștientizat și asumat. Perspectiva de instruire care permite manifestarea plenară a personalității utilizatorului este cea constructivistă. Metoda didactică propusă este algoritimizarea. Realizarea sarcinilor incluse în algoritm se vor efectua din perspectiva pedagogiei constructiviste (se vor descrie strategiile de realizare a algoritmilor).

Esențiale, pentru integrarea utilizatorului în societate, sunt competențele de comunicare. Dobândirea abilităților de persuasiune presupun utilizarea – tipurilor de învățare-construcția, reconstrucția și deconstrucția. Sunt expuse acțiunile de persuadare ale profesorului și utilizatorului la diferite etape ale procesului de realizare a algoritmului. Pe lângă aspectele acționale sunt evidențiate și calitățile necesare obținerii capacității de convingere. Principiile constructivismului cognitiv și cel social se îmbină armonios pentru a facilita integrarea plenară a utilizatorului. Argumentul enunțat exprimă opinia, atitudinea și sentimentele utilizatorului referitor la circumstanțe concrete ale existenței. Utilizatorul crează propriul plan de parcurs pentru dobândirea și manifestarea abilităților de persuasiune, iar profesorul îi oferă consiliere (aspecte practice).

Cuvinte-cheie

constructivism, algoritmizare, TIC, Manual personalizat, persuasiune, calități de persuadare

Valențele metodei algoritmizării în diverse paradigme de învățare

Articolul cercetează modalitățile eficiente de realizare a orei de română pentru studenții străini. Obiectiv esențial este lucrul cu tipul de text argumentativ.

Textul argumentativ presupune, în sine, existența unei structuri, a unei clasificări și ordonări riguroase. Pentru început vom clarifica sensul termenului – text. Conform Cadrului European comun de Referință pentru limbi noțiunea de text include: „... orice secvență discursivă (orală și/sau scrisă), înscrisă într-un domeniu specific de activitate, care, fie ca suport sau scop, fie ca produs sau proces, constituie ocazia desfășurării unei activități comunicative în decursul îndeplinirii unei sarcini.” p. 16.

Textul argumentativ este corelat cu acțiunea argumentării pentru a demonstra sau a emite afirmații, în scopul convingerii interlocutorului de validitatea unei opinii. Este importantă capacitatea cognitivă de a selecta și a organiza argumentele pentru realizarea scopului propus, astfel constituindu-se o anumită relație între aceste concepte de opoziție sau similitudine. [6]

Conform nivelurilor de cunoaștere a unei limbi străine, la etapa de achiziționare a elementelor cognitive și a abilităților de comunicare, B2 utilizatorul poate exprima avantajele sau inconvenientele unei situații. Acestea fiind competențe care facilitează posibilitatea realizării unui text argumentativ.

Strategia de elaborare a textului argumentativ poate avea ca element fundamental paradigma constructivistă a învățării. Metoda selectată este algoritmizarea. Prin prisma paradigmei tradiționale de învățare, această metodă oferă doar o posibilitate de colaborare utilizator-profesor. Profesorul este cel care prestabilește pașii pe care utilizatorul urmează să-i parcurge, punând accentul pe organizarea actului de instruire și sunt reliefarea avantajelor timpului și ale disciplinei.

Din perspectiva constructivistă algoritmul este o modalitate de exprimare a utilizatorului cu referire la viziunea proprie a învățării. Actul instruirii este unul asumat și conștientizat, iar utilizatorul are posibilitatea de a crea proiecte de învățare atât la nivel de secvență, în cadrul orei, cât și de proiectarea unui plan de parcurs de durată medie și lungă.

Utilizatorul va înțelege informațiile oferite sau identificate, și va conștientiza modalitatea de achiziționare a acestora. Informațiile nu vor mai fi privite ca o finalitate, ci mai degrabă vor fi considerate mijloace utile pentru realizarea unor obiective personale.

Sucesiunea fixă a operațiilor, din perspectiva constructivistă, reprezintă o expresie a comprehensiunii temei abordate, capacitățile utilizatorului de a cerceta,

de a descompune în părți componente, evidențiază competențele de analiză. Viziunea de perspectivă este fundamentul unui plan de acțiuni indispensabil studierii unei sau altei teme.

Abordarea algoritmică nu are drept scop doar direcționarea energiei utilizatorului spre activități concrete prestabilite de către profesor. Realizarea fiecărui algoritm reprezintă o experiență, care poate fi utilizată la ulterioarele rezolvări de probleme. Stabilirea căii de parcurs poartă amprenta modului de a gândi și de a acționa al utilizatorului. Este identificarea propriului stil de studiu, iar profesorului nu-i rămâne decât să valorifice momentele în care utilizatorul este dispus să primească consilierea și să remodeleze structura propriei strategii de acțiune.

Avantajul incontestabil al algoritmizării este faptul că ea oferă o anumită stare de confort psihologic. Incertitudinea referitoare la acțiunile ulterioare și la modalitatea de integrare a unei activități de învățare într-un tot întreg poate crea o stare de disconfort. Pe de altă parte, prin utilizarea metodei algoritmizării, utilizatorul devine propriul manager al activității de învățare și creează propria cale de parcurs. Nu mai este prezentă dependența de viziunea profesorului, utilizatorul efectuând un act de construcție mentală. Profesorul poate deveni consilierul metodic al utilizatorului.

Algoritmul în sine nu este o metodă de sine stătătoare. Ea reprezintă o succesiune de acțiuni și, totodată, poate fi și o suită de metode, căi de realizare a unui proiect.

Utilizatorul stabilește ordinea acțiunilor, precum și modalitatea de efectuare a lor (proces ce are loc cu ajutorul profesorului). Decizia aparține, prioritar, utilizatorului.

Indicațiile profesorului se pot referi la consecutivitatea logică a acțiunilor. Activitățile de instruire nu vor fi doar enumerate, plasate într-o ordine anumită, ci se va explica motivul optării pentru un algoritm sau altul, pentru o anumită însușire logică a activităților de învățare. În învățământul tradițional, algoritmul are rolul de a efectua anumite acțiuni mecanic cu scopul de a le automatiza ulterior.

Modelele moderne de studiu prezintă respectiva metodă ca și o posibilitate de manifestare a resurselor creatoare, fiind evidențiate competențele utilizatorului de a colabora, de a comunica, de a lucra în echipă. Algoritmul are avantajul de a descoperi noi valențe de asimilare a informațiilor, de dobândire a competențelor, de manifestare a personalității.

Profesorul nu are rolul de a controla un produs finit, el este cel care monitorizează întreg procesul de realizare a proiectului prin activități interactive de consiliere, îndrumare și oferire de surse bibliografice.

Sugestii practice pentru elaborarea algoritmului producerii unui text argumentativ

Integrarea plenară în cadrul unei societăți presupune nu doar comunicare superficială, ci și capacitatea utilizatorului de a formula judecăți de valoare și a argumenta justetea alegerii făcute.

Prima etapă în algoritmul producerii unui text argumentativ este alegerea temei.

Aceasta poate fi sugerată de profesor sau poate fi selectată dintr-o listă propusă sau realizată de utilizator. În propriul fișier electronic, utilizatorul va deține lista de subiecte pentru diverse teme de ordin cotidian sau de specialitate (de exemplu la tema „Sistemul nervos” pot fi incluse următoarele subiecte; Structura sistemului nervos, Rolul SNC, Rolul sistemului nervos periferic, Neuronii și nervii, Realizarea impulsurilor nervoase, Anatomia creierului, Funcțiile trunchiului cerebral și cerebelului, Puterea miraculoasă a creierului, Ariile motorii, Darul inestimabil al comunicării, Ceea ce ne face unici, Comoara în perpetuă valorificare-memoria, Maladii ale sistemului nervos, etc.).

Toate fișierele de lucru vor fi modificate ori de câte ori vor apărea oportunități. Pe parcursul studiului fișierul tematic va putea fi completat cu noi subiecte, în dependență de interesul utilizatorului, precum și de noile experiențe acumulate, de nivelul de percepere a unui sau altui fenomen, proces.

De asemenea, fișierul poate fi completat la sugestia colegilor și profesorului sau a specialiștilor din domeniu. Următorul pas al algoritmului presupune achiziționarea și stocarea informațiilor, ce pot fi selectate din diferite surse, iar utilizatorul va crea fișierul cu sursele sitografice sau bibliografice.

Referitor la bibliografie utilizatorului, i se vor oferi sursele de bază gen dicționare, enciclopedii, monografii fundamentale în domeniu, anuare statistice regionale și locale.

Proiect personal de perfecționare a utilizatorului va fi crearea unui fișier electronic bibliografic tematic, în ordine alfabetică. Acțiuni similare pot fi efectuate și referitor la crearea unei sitografii adecvate temei. Fișierul va fi completat ori câte ori utilizatorul va identifica noi surse de informație la tema propusă. Un rol semnificativ îl poate avea și selectarea și decuparea de articole publicistice, unor secvențe video sau audio.

Alt aspect al activității de realizare a algoritmului este selectarea, aranjarea și clasificarea informațiilor.

Utilizatorul își poate crea fișiere tematice, cronologice, de autor. Se vor formula mai multe opinii în baza datelor și informațiilor stocate. Opiniile vor putea fi grupate conform criteriului de similitudine sau de opoziție. Referitor la o anumită temă, utilizatorul va alege un număr rezonabil de opinii, care vor fi plasate în ordinea logică a interpretării unui sau altui eveniment, proces, fenomen. Inițial, utilizatorul își va crea agenda duală, în prima parte fiind expuse datele, considerate relevante, iar în a doua opiniile ce decurg din interpretarea datelor stocate. Opțional, utilizatorul va putea atașa propriilor opinii și opiniile experților, specialiștilor în domeniu, și ale personalităților din lumea artei sau a sportului. Formularea opiniilor și plasarea lor într-o anumită ordine reprezintă „scheletul” textului argumentativ. Conform opiniei susținute de Vicenze Lo Cascio în lucrarea „Gramatica argumentării” argumentul reprezintă opinia formulată plus justificarea ei.[7]

Bineînțeles că utilizatorul urmează să realizeze actul de justificare a opiniei selectate. La această etapă se va recurge la consultarea fișierului ”Conectori” pentru a facilita procesul de formulare a justificărilor. Conectorii au mai multe roluri argumentative: de confirmare, de explicare, de concesie, de rectificare, de exprimare a obiecției, de dezacordului, de plasare a adaosului, formulare a concluziilor.[1]

Utilizatorul va crea tabelul cu rolurile argumentative ale conectorilor în care va include și modele de enunțuri cu utilizarea conectorilor. La această etapă se va decide caracterul textului argumentativ de confirmare a unor opinii sau de exprimare a dezacordului cu opinia enunțată. Este momentul în care utilizatorul își completează agenda cu rubrica „Formularea enunțurilor de justificare.” Uneori este rațională atașarea și celei de a patra rubrici ”Contraopinie” în care utilizatorul își plasează propriile enunțuri de justificare. Alternanța opinie-contraopinie nu este obligatorie, dar oferă textului un mai mare nivel de credibilitate, deoarece majoritatea fenomenelor, proceselor și evenimentelor din existența umană nu pot fi interpretate univoc. Fiecare text argumentativ are o componentă finală formularea unei concluzii ce înglobează întregul sistem informațional, expus anterior, plus exprimarea propriei atitudini relativ la cazul studiat. În continuare propunem algoritmul de producere a unui text cu caracter argumentativ:

1. selectarea temei
2. selectarea și stocarea informațiilor
3. formularea opiniilor
4. expunerea enunțurilor de justificare a opiniilor
5. formularea concluziilor.

Medierea textului argumentativ și calitățile de persuadare

Medierea reprezintă actul de transmitere a informației dintr-un discurs unei terțe persoane. Este rezonabilă ideea emisă de Adriano Colombo în articolul „Il testo argumentativo: presupposti pedagogici e modelli di analisi”, conform căreia sunt relevate diferențele dintre analiza argumentării și textului argumentativ.[3] Argumentul are o structură fixă bazată pe date-informații și justificarea lor. Textul argumentativ are o structură mult mai complexă, ”poate conține o introducere, abordează problema delimitării dintre obiectul analizei și aspectele controversate, prezintă date și narează fapte ce constituie premise, având diverse forme, pentru perorația discursului. Ordinea în care aceste elemente se succed pot să nu aibă nici o importanță din punctul de vedere al enucleării izolate în schemele argumentative, dar sunt esențiale pentru formarea structurii textului și pentru eficiența lui persuasivă. Fiecărui segment al discursului îi sunt caracteristice anumite elemente de formă, precum și de semnificație, prin relevarea propriei atitudini referitoare la tema discutată, totodată, fiind evidențiate competențele de comunicare și persuadare ale utilizatorului.

De ce ar avea nevoie utilizatorul de să-și formeze competențe de persuadare. Indiferent de do meniul de activitate persuasiunea este un element esențial. Persuasiunea are un rol important în etică, artă și știință, Semnificativă în acest sens este afirmația :

„Poate nu-i vedeți astfel, însă oamenii de știință au misiunea de a convinge. Chiar și în domenii precum chimia, matematica sau fizica – așa zisele științe reale-persuasiunea joacă un rol major. Oamenii de știință trebuie adesea să-i convingă pe ceilalți că cercetările lor au merit științific și valoare socială, că experimentele lor au fost planificate și realizate corespunzător și că interpretările rezultatelor sunt corecte.”[4] .Mai mult, persuasiunea sete indispensabilă actului de comunicare interpersonală.

Actul de comunicare este unul asumat și conștientizat, fiind perceput de utilizator și de ceilalți actori în cadrul activității de mediere ca eficient și adecvat . Utilizatorul își propune, de la etapa inițială să convingă pe interlocutor de valoarea și importanța informațiilor oferite. El pune accentul atât pe conținutul pe care vrea să-l transmită cât și modalitatea de a transmite informația.

Discursul poate avea valențe intrinseci referitoare la calitatea interpretării și argumentării, la structura unitară a textului exprimată prin coerență semantică și coeziune gramaticală, la oferirea datelor și informațiilor veridice, la justificarea lor adecvată. Importante sunt și valențele extrinseci ale transmiterii textului. Calitățile

personale ale utilizatorului, competențele de comunicare, gradul de sociabilitatea, abilitățile de persuadare. Partea introductivă a discursului expune tema abordată, actualitatea ei, dar și atitudinea, punctele de vedere, viziunea utilizatorului referitoare la tema propusă. Este necesar ca utilizatorul să conștientizeze faptul că informația transmisă capătă valoare în dependență de autoritatea celui care realizează acest actul comunicării.

Autoritatea unei persoane este în directă legătură cu integritatea, corectitudinea și consecvența ei. Pedagogia modernă conferă un rol important formării competențelor ontologice în cadrul instruirii, în general, și studierii unei limbi străine, în special. Utilizatorul este cel care selectează modalitatea de aranjare a ideilor într-un text argumentativ. El va aplica legile persuasiunii la diverse etape ale producerii unui discurs. Legea reciprocității îl face pe utilizator să simtă dorința de a oferi și el ceva în schimbul celor primite. Chiar în partea introductivă a textului, el poate crea enunțuri care să exprime sentimente de reciprocitate. Atunci când analizează problema propusă, poate opta pentru cercetarea paralelă utilizând metoda contrastului. Astfel unele idei sunt mai bine evidențiate atunci când sunt plasate în contrast.

Pentru realizarea unei argumentări eficiente este important să stabilim sistemul de valori la care vom face referință. Utilizatorul va opera cu informații, citate, surse bibliografice sau site-uri care se bucură de încredere generală, se face referință la autorii acceptați ca buni specialiști în domeniu. O lege importantă în actul comunicării textului argumentativ este cea a consecvenței. Capacitatea de a susține aceleași opinii în situații diverse cu implicarea elementului de noutate, creează utilizatorului calitatea de a fi consecvent. Profesorul va urmări nu doar construcția unui text argumentativ. Vor fi monitorizate și abilitățile utilizatorului de a comunica acest text folosindu-se de principiile și modalitățile de persuadare în cadrul activităților de mediere. Esențiale vor fi considerate și competențele ontologice. Paradigma constructivismului va trece dincolo de limita realizării unui text, de transmitere a lui, dar va fi, totodată, un punct de reper pentru construcția asumată a propriei personalități, ca parte integrantă a societății.

În lucrarea sa „Totul despre psihologia persuasiunii” Robert B. Cialdini, Ph.D. vorbește despre principiile persuasiunii, unul dintre ele fiind legea reciprocității, care poate fi aplicat cu efecte favorabile sau nefavorabile.[2] În cadrul studiului unei limbi, acest principiu va fi privit diferit, nu sub aspect publicitar sau de business, dar ca o posibilitate de a răspunde la oportunitățile create odată cu însușirea unei noi limbi. Utilizatorul va percepe adecvat posibilitățile de manifestare într-un cadru nou și va răspunde aplicând legea reciprocității prin crearea motivării pentru realizarea actului de instruire.

Aceste avantaje percepute pot fi transmise unei terțe persoane fiind folosite informațiile, abilitățile și capacitatea de persuadare. Principiul reciprocității poate fi aplicat și în diverse domenii de activitate, textul produs având menirea de a explica avantajele realizării unei sau altei acțiuni. Utilizatorul va deveni capabil să explice alegerea unui comportament din punctul de vedere al propriilor avantaje, oportunități și beneficii. Paradigma învățării constructiviste se suprapune activităților de construcție a viziunilor fundamentale, despre viață, succes.

Utilizatorul învață modul de comunicare care va facilita obținerea succesului. Instruirea abstractă, poate avea drept rezultat memorarea unor reguli sau seturi de instrucțiuni, fără a face referire la rolul lor în viața utilizatorului.

Algoritmizarea din perspectiva constructivistă reprezintă modalitatea de a oferi utilizatorului posibilitatea să-și exprime opinia privind calea de obținere a succesului. Modalitățile de producere a textului în stilul constructivist sunt diferite de cele în stil tradițional, la fel sunt și modalitățile de mediere în cadrul celor două paradigme. Utilizatorul își va asuma veridicitatea informațiilor, deoarece el nu va reproduce un text propus, ci va transmite informațiile unui text construit de el, care conține și elemente de persuasiune. Va fi responsabil de propriul text în fața interlocutorului, astfel textul devenind o formă de angajament în relațiile interpersonale.

Textul nu trebuie limitat la actul de producere și reproducere a lui. Fără îndoială, utilizatorul va stabili propriile obiective și va acționa conform propriului mod de a aplica noile competențe. Este important ca textul să capete valențe sociale nu doar la nivel de conținut, element esențial în cadrul producerii textului, dar și să aibă conotații sociale la nivelul etapei de mediere. Dacă după conținut, textul trebuie să corespundă noțiunii de succes, atunci la nivel de mediere textul trebuie să corespundă noțiunii de utilitate. Mediarea fiecărui discurs ține cont de gradul lui de utilitate. Un alt principiu al persuasiunii este capacitatea de a inspira simpatie celorlalți.

Cum ar putea textul argumentativ să răspundă necesității de fi acceptați de ceilalți. Transmiterea unor informații într-un stil clar, coerent este importantă pentru o mediere eficientă. Utilizatorul trebuie să fie capabil să discearnă tipul de discurs enunțat în fața unui sau altui auditoriu. Felul de a fi nu poate fi învățat la ore, dar anumite sugestii, îndrumări și sfaturi pot fi oferite. În procesul de conștientizare a rolului comunicării în societate, este prezent atât actul de transmitere a unei informații, cât și cel de persuadare, de convingere, de influențare. Indicatorii argumentativi pot exprima premisa – pentru că, fiindcă, deoarece și concluzia – respectiv: așadar, rezultă, prin urmare. Utilizatorul va observa clar

utilitatea plasării anumitor indicatori punându-i în relație cu funcția și rolul lor în cadrul textului cu caracter argumentativ. Așadar din perspectiva constructivistă, medierea textului argumentativ are rolul de îmbunătățire a calității vieții persoanei, contribuind la propriul succes. Ea facilitează integrarea în comunitate prin formarea abilităților de conștientizare a propriului comportament, indică utilizatorului modul și timpul de a continua consecvent un anumit comportament sau a-și schimba felul de a fi. Din punct de vedere social, textul capătă rol utilitar, de integrare, de convingere, de persuadare, de implicare. Formarea competențelor lingvistice coincid cu cele ontologice, care au drept obiectiv formarea unei personalități de succes, posesoare de informații, deprinderi și competențe care sunt utile pentru obținerea succesului. Calitățile personale nu fac decât să potențeze aspectele cognitive și sociale ale instruirii. Principiile europene de instruire îndeamnă pe toți participanții la actul instruirii să răspundă nevoilor, motivațiilor, particularităților și resurselor utilizatorului. Modelul constructivist propus se realizează perfect acestor cerințe realiste.

Modelul constructivist cognitiv și social în medierea textului argumentativ

Aspectele modelului constructivist sunt bine structurate în lucrarea „Profesorul și alternativa constructivistă a instruirii”. Aici observăm îmbinarea armonioasă dintre principiile constructivismului cognitiv și cel social în realizarea actului de construcție, reconstrucție și deconstrucție a textului argumentativ. Semnificativă, din acest punct de vedere, este afirmația referitoare la constructivismul cognitiv „Pornește de la teza că realitatea obiectivă nu se descoperă de la sine, ci doar dacă individul procesează mintal informațiile acumulate, recurgând la o construcție mentală de prelucrare a lor, prin acomodare și asimilare progresivă.”[5]

Utilizatorul va folosi experiența acumulată pe parcursul construcției structurii textuale atunci când va fi în situația de a transmite informația interlocutorului. Textul produs va avea un caracter personalizat, va scoate în evidență viziunea, atitudinea și sentimentele autorului relativ la tema abordată. Medierea nu va reprezenta un act artificial, ci unul individual, firesc, personalizat.

Profesorului nu-i va rămâne decât sarcina de a-i sugera surse bibliografice, demne de încredere în domeniul studiat. Colaborarea profesor-utilizator este de asemenea un act de mediere care implică prezența persuasiunii. Personalitatea profesorului, credibilitatea lui sunt aspecte foarte importante în a-l convinge pe

utilizator să accepte unele surse ca fiind veridice. Profesorul nu mai are rolul de a indica sursele informaționale, ci de a convinge utilizatorul de caracterul util, veridic și necesar al lor.

Profesorului îi revine funcția de monitorizare și de înlăturare a erorilor, neclarităților, confuziilor. Construcția mentală presupune un proces continuu de reconstrucție, deoarece utilizatorul, în fiecare moment, devine purtătorul unei noi experiențe. Medierea, din perspectiva constructivistă reprezintă transmiterea experienței actuale, și poate fi, de asemenea, un proces continuu în schimbare. De asemenea, actul medierii poate pune baza unei reconstrucții a discursului inițial. Textul nu este prezentat drept un produs finit, ci unul care este construit de utilizator și reconstruit ca urmare a influenței noilor experiențe, fie de ordin cognitiv, fie social. Este imposibilă realizarea actului de identificare cu grupul social, limba căruia o învață utilizatorul fără cunoașterea unor elemente fundamentale ale culturii respective. Tradițional se organizează de profesor excursii cu caracter cognitiv, vizionarea unor filme sau spectacole din programul de studiu. Abordarea inovativă constă în faptul că profesorul are rolul unui partener social, care oferă unele informații despre moștenirea culturală ce poate fi dezvăluită prin cunoașterea limbii studiate.

Utilizatorului îi revine misiunea de a efectua cercetări, de a realiza traduceri, de a selecta informații în forma fișelor electronice, de a elabora bibliografii tematice, de a formula întrebări, a exprima neclaritățile și confuziile. El este autorul strategiei de cunoaștere, prin realizarea interviurilor și reportajelor. Interpretările anterioare devin instrumente pentru interpretările ulterioare. Formarea competențelor lingvistice se îmbină cu adaptarea la mediul socio-cultural al grupului. Este evident caracterul bilateral al acțiunii de persuadare. Profesorul utilizează persuasiunea pentru a oferi utilizatorului judecăți de valoare, iar utilizatorul justifică valoarea opiniilor sale. Vastitatea rolului studierii unei limbi o desprindem din următoarea afirmație: „Relațiile interpersonale, negocierile, confruntările, dezbaterile, rezolvările în grup mediază construcția cunoașterii individuale și conștientizează fiecăruia care-i este „zona proximei dezvoltări”, care pot fi remediile și soluțiile de atingere a ei, rolurile potrivite pentru afirmarea competențelor.”[5] Pentru acceptarea unor valori de către utilizatori este foarte important să fie transmisă adecvat, însoțite de argumente personale, care să justifice opțiunea propusă și aleasă. Așadar, persuasiunea este un element indispensabil constructivismului ca paradigmă de învățare și, totodată, este un instrument util pentru a personaliza actul de studiu pentru a realiza obiectivul propus: încadrarea cu succes în grupul social. Profesorul și utilizatorul în comun vor crea strategia pedagogiei succesului.

Bibliografie

1. Academia Română, „Gramatica de bază a limbii române”, *Univers Enciclopedic Gold*, 2010, p. 653.
2. Cialdini, Robert B., „Totul despre psihologia persuasiunii”, *Business Tech*, București, 2008
3. Colombo, Adriano, “Il testo argumentativo: presupposti pedagogici e modelli di analisi”, *La Nuova Italia*, Florența, 1992, pp. 59-84.
4. Gass, Robert H.; John S. Seiter, *Manual de persuasiune*, Polirom, Iași, 2009, p. 25.
5. Joița Elena (coord.), *Profesorul și alternativa constructivistă a instruirii*, Craiova, Universitaria, 2007.
6. Lavinio, Cristina *La varietà dei testi*, *Convegno regionale sull'educazione linguistica*, Cagliari, 23 aprile 2008, p. 4.
7. Lo Cascio, Vincenzo, *Gramatica argumentării. Strategii și structuri* (trad. rom.), București, Meteora Press, 2002.